

Във връзка с използваната информация се налага да изясним и един друг въпрос: доколко отговорите на анкетираните жени могат да се считат за отговори на брачната двойка, т.е. на семейството. При различните изследвания обект на наблюдение в повечето случаи са жените, в други са наблюдавани и мъже, но се смята, че жената по-реално отразява очакванията и желанията за раждане на деца в семейството. Нещо повече, изследванията показват, че най-голямо съвпадение на мненията на съпрузите има по отношение на броя на децата (85%).

Разбира се, информацията, получена от мъжете, също е интересна и там, където е събирана такава, ще я ползвам в по-нататъшния анализ.

Информация за очаквания брой деца е събирана по време на изследванията през 1976 г. (част от световното изследване на фертилността) по време на изследване на семейството през 1978 г. и по време на преброяването на населението през 1985 г.

Интересен е фактът, че и при трите изследвания жените очакват средно еднакъв брой деца - 0,27. Различията в очаквания брой деца идват главно от различията в средния брой деца, които имат жените към момента на наблюдението. Така очакваният среден брой деца от жените през 1976 г. е 2,07, през 1978 г. - 2,10, през 1985 г. - 2,05 деца.

Или тенденцията, общо взето, следва промените в развитието на фактически реализираната фертилност.

Изследването през 1978 г. показва, че мъжете очакват по-голям брой деца от жените (0,36 срещу 0,27). Очакванията в градовете са по-големи от тези в селата (0,29 срещу 0,24) при изследването през 1985 г., но тъй като средният брой живи деца в градовете е по-нисък от този в селата, то и в близко бъдеще при условие, че се реализира допълнително очакваният брой, средният брой деца в селата ще остане по-висок.

Информацията за желан брой деца е събрана чрез въпроса "Желаете ли (още) деца? Ако да, колко?" или "Имате ли намерение в бъдеще да имате (още) деца?" Оказа се, че, така зададен, въпросът създава проблеми при изследвания, в които горната възрастова граница е по-висока от 40 г. Недобре се възприема въпросът и от жени, които към момента не са в брак - неомъжени, разведени и вдовици. Въпросът, задаван към мъжете, също понякога ги затруднява.

За да се избегнат някои недоразумения, в скалата на отговорите освен "не желая" е давана възможност за отговор "не съм мислил(а)". По този начин обаче се отклоняват голяма част от отговорите и информацията, която се получава за желан брой, не е достатъчно надеждна.